

Justitiedepartementet

Kriminalpolitiska enheten

STOCKHOLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2014 -07- 07
Dnr:	001-1003/2014
Till:	R VII

**Remiss av betänkandet Våld i nära relationer – en folkhälsofråga
(SOU 2014:49)**

Remissinstanser:

1. Riksdagens ombudsmän
2. Svea hovrätt
3. Göta hovrätt
4. Malmö tingsrätt
5. Umeå tingsrätt
6. Justitiekanslern
7. Domstolsverket
8. Åklagarmyndigheten
9. Rikspolisstyrelsen
10. Kriminalvården
11. Brottsförebyggande rådet
12. Brottsoffermyndigheten
13. Migrationsverket
14. Datainspektionen
15. Socialstyrelsen
16. Folkhälsomyndigheten
17. Statens institutionsstyrelse
18. Myndigheten för delaktighet
19. Barnombudsmannen
20. Länsstyrelsen i Blekinge län
21. Länsstyrelsen i Gotlands län
22. Länsstyrelsen i Kalmar län
23. Länsstyrelsen i Norrbottens län
24. Länsstyrelsen i Stockholms län
25. Länsstyrelsen i Östergötlands län
26. Statskontoret
27. Statens skolverk
28. Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor
29. Nationellt Centrum för Kvinnofrid vid Uppsala universitet

30. Centrum för Andrologi och Sexualmedicin vid Karolinska universitetssjukhuset
31. Stockholms läns landsting
32. Värmlands läns landsting
33. Västerbottens läns landsting
34. Västra Götalands läns landsting
35. Arvidsjaurs kommun
36. Bodens kommun
37. Borås kommun
38. Eksjö kommun
39. Eskilstuna kommun
40. Gnosjö kommun
41. Gotlands kommun
42. Gävle kommun
43. Hultsfreds kommun
44. Karlskrona kommun
45. Karlstads kommun
46. Kungsörs kommun
47. Laholms kommun
48. Landskrona kommun
49. Linköpings kommun
50. Ljusnabergs kommun
51. Lunds kommun
52. Malmö kommun
53. Nacka kommun
54. Nordmalings kommun
55. Staffanstorps kommun
56. Stockholms kommun
57. Sundbybergs kommun
58. Södertälje kommun
59. Tidaholms kommun
60. Timrå kommun
61. Trollhättans kommun
62. Umeå kommun
63. Uppsala kommun
64. Vellinge kommun
65. Växjö kommun
66. Örebro kommun
67. Barnens rätt i samhället (BRIS)
68. Brottsofferjouren
69. Föreningen Sveriges Socialchefer (FSS)
70. Kurdiska kvinnoförbundet
71. Kvinnors nätverk
72. Pensionärernas riksorganisation (PRO)
73. Riksförbundet Attention
74. Riksförbundet för homosexuella, bisexuella, transpersoners och queeras rättigheter (RFSL)
75. Riksorganisationen för kvinnojourer och tjejjourer i Sverige (Roks)

- 76. Riksorganisation Glöm aldrig Pela och Fadime (GAPF)
- 77. Riksorganisationen Män för Jämställdhet
- 78. Rädda barnen
- 79. Sveriges advokatsamfund
- 80. Sveriges Kommuner och Landsting (SKL)
- 81. Sveriges Kvinno- och Tjejjourers Riksförbund (SKR)
- 82. Sveriges Pensionärsförbund (SPF)

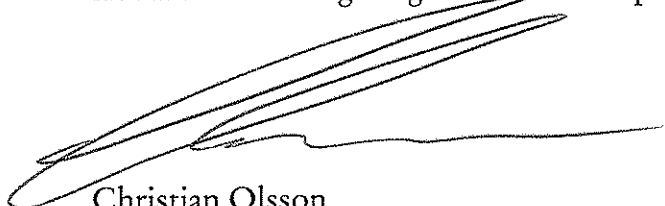
Remissvaren ska ha kommit in till Justitiedepartementet senast den **31 oktober 2014**. Svaren bör lämnas både på papper och per e-post, gärna i wordformat (christian.olsson@regeringskansliet.se).

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i betänkandet.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För **andra remissinstanser** innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens promemoria *Svara på remiss – hur och varför* (SB PM 2003:2). Den kan laddas ner från Regeringskansliets webbplats www.regeringen.se.

Christian Olsson
Stf. enhetschef

Arbetet mot våld i nära relationer är ett prioriterat område för regeringen. Vi satsar stora resurser på att stärka kvalitén och effektiviteten i de insatser som görs.

Den 26 april 2012 beslutade regeringen att tillsätta en nationell samordnare mot våld i nära relationer, med uppdraget att åstadkomma en kraftsamling inom området. Framför er har ni resultatet av samordnarens arbete, ett betänkande med många intressanta förslag som nu remitteras i sedvanlig ordning.

Vi är måna om att ambitionsnivån i arbetet mot våld i nära relationer är hög och att utvecklingen går framåt. Mycket görs redan som framgår av utredningen, som också ger goda exempel att inspireras av. Åtgärder som kan leda till förbättringar och inte kräver regeringsbeslut bör självklart vidtas när så är möjligt.

Med vänliga hälsningar,

Beatrice Ask

Maria Larsson

Maria Arnholm

Våld i nära relationer – en folkhälsofråga

Förslag för ett effektivare arbete

*Betänkande av Nationella samordnaren mot våld
i nära relationer*

Stockholm 2014

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2014:49

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.
Svara på remiss – hur och varför.
Statsrådsberedningen, SB PM 2003:3 (reviderad 2009-05-02)
En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss.

Layout: Kommittéservice, Regeringskansliet.
Bilaga *Utveckla lokalsamhällets arbete mot våld i nära relationer. En vägledning för kommuner, landsting, statliga myndigheter och idéburna organisationer* ges ut i separat volym.

Omslag: Elanders Sverige AB.
Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2014.

ISBN 978-91-38-24139-4
ISSN 0375-250X

Till statsrådet Beatrice Ask

Regeringen beslutade den 26 april 2012 att tillkalla en nationell samordnare med uppdrag att åstadkomma en kraftsamling för att motverka våld i nära relationer (dir. 2012:38). Till samordnare utsågs samma dag länspolismästaren Carin Götblad.

Som kanslichef och huvudsekreterare i utredningen anställdes den 4 juni 2012 kammarrättsassessorn Kerstin Bynander och som entledigades den 1 juli 2013. Kanslirådet Martin Sparr anställdes som kanslichef och huvudsekreterare den 1 juni 2013. Den 11 juni 2012 anställdes chefssekreteraren Fredrik Eriksson som biträdande kanslichef. Som sekreterare i utredningen anställdes fil. mag. Andreas Fahlén den 1 oktober 2012, förbundssekreteraren Olga Persson mellan den 28 januari 2013 och den 31 mars 2014, hovrättsassessor Yvonne Brandell den 18 februari 2013, fil. mag. Miriam Hollmer den 14 oktober 2013 och fil. dr. Per-Arne Håkansson var anställd mellan den 1 februari 2014 och den 13 juni 2014.

Ytterligare sekreterare och externa konsulter har medverkat i arbetet.

Nationella samordnarens uppdrag är härmed slutfört.

Stockholm den 27 juni 2014

Carin Götblad

/Martin Sparr
Yvonne Brandell
Fredrik Eriksson
Andreas Fahlén
Miriam Hollmer
Per-Arne Håkansson

Innehåll

VOLYM I

Sammanfattning	13
Författningsförslag	21
1 Uppdrag och arbete	37
1.1 Direktiven.....	37
1.2 Avgränsningar	38
1.3 Hur arbetet bedrivits	38
1.3.1 Egeninitierade sammankomster.....	39
1.3.2 Studiebesök	40
1.3.3 Försöksverksamhet i Södertälje	40
1.3.4 Kommunikation och media.....	41
1.4 Betänkandets disposition.....	41
2 Förstå komplexiteten vid våld i nära relationer och pröva nya vägar tillsammans	43
2.1 Beakta komplexiteten vid planering, koordinering och styrning.....	43
2.1.1 Stora lokala och regionala skillnader	49
2.1.2 Bedriv gemensam verksamhetsutveckling lokalt och regionalt	50
2.2 Kort om våldets omfattning.....	52
2.2.1 Nya data bekräftar känd bild.....	52
2.2.2 Ett svårfångat samhällsproblem.....	53
2.2.3 Våld mot barn	54

2.2.4	Våld i parrelationer.....	55
2.2.5	Dödligt våld.....	57
3	Underlätta för våldsutsatta genom operativa arbetsgrupper m.m.	59
3.1	Förbättra samarbete och koordinering mellan myndigheter utifrån den enskildes behov.....	59
3.1.1	Upprätta lokala samverkansöverenskommelser.....	60
3.1.2	Inrätta operativa arbetsgrupper.....	61
3.1.3	Utveckla stödet till våldsutsatta, barnen samt till våldsutövare.....	71
3.2	Fråga rutinmässigt om våldsutsatthet i hälso- och sjukvård och socialtjänst.....	76
3.3	Vidareutveckla insatsen skyddat boende	81
3.4	Ett mer aktivt och enhetligt förfarande för att kunna häva sekretess med stöd av samtycke.....	88
3.5	Utökade möjligheter för socialtjänsten och hälso- och sjukvården att lämna ut uppgifter vid misstanke om brott	93
3.6	Rättsintyg mot målsägandens vilja vid grov kvinnofridskränkning och grov fridskränkning	101
3.7	Målsägandebiträde vid brott i nära relationer ska vara särskilt lämpad för uppdraget.....	104
3.8	Polisen och socialtjänsten bör bistå våldsutsatta med att hämta personliga tillhörigheter	109
3.9	Särskilt sårbara grupper.....	117
3.9.1	Inledning.....	117
3.9.2	Personer med funktionsnedsättning.....	118
3.9.3	Våldsutsatta med missbruksproblem.....	123
3.9.4	Äldre	124
3.9.5	Hbtq-personers utsatthet för våld i nära relationer.....	126
3.9.6	Utländska kvinnor som kommit till Sverige för ett förhållande med svensk man.....	127

3.10	Kunskap om våldsutsattas behov ger ökad kvalitet	129
4	Lyssna på barnen och vidta åtgärder.....	139
4.1	Alla har en skyldighet att lyssna och agera.....	139
4.1.1	Samordnarens iakttagelser.....	139
4.1.2	Vissa grundläggande problem i samhällets hantering av barn som lever med våld	143
4.1.3	Inrätta ett nationellt kunskapscenter om våld och övergrepp mot barn	147
4.2	Barn i förskola och skola	149
4.2.1	Samordnarens iakttagelser i korthet	149
4.2.2	Prata med barn om våld i nära relationer i skola och förskola.....	151
4.2.3	Inskolningssamtal till förskolan ska även ha våldsförebyggande perspektiv	155
4.2.4	Socialtjänsten bör informera om sitt arbete vid föräldramöten	156
4.2.5	Särskilt om föräldrastöd	158
4.2.6	Arbeta med mobila team	163
4.3	Barn i socialtjänsten	164
4.3.1	Samordnarens iakttagelser i korthet.....	164
4.3.2	Barn som lever med våld i nära relation ska alltid utredas av socialnämnden.....	165
4.3.3	Utveckla tillsynen av socialtjänstens och hälso- och sjukvårdens arbete med våldsutsatta barn m.m.....	169
4.3.4	Det bör finnas barnlotsar	171
4.3.5	Socialtjänsten bör kalla till möte när rättsprocessen är avslutad.....	171
4.3.6	Bättre möjligheter till uppföljning.....	172
4.4	Barn i vårdnadstvister	175
4.5	Barn i skyddat boende	177
4.5.1	Samordnarens iakttagelser i korthet	177
4.5.2	Fördjupad analys behövs	178
4.6	Barn inom hälso- och sjukvården.....	180
4.6.1	Samordnarens iakttagelser i korthet	180
4.6.2	Beakta barns behov av information, råd och stöd	181

4.6.3	Läkarundersökning så snabbt som möjligt.....	186
4.6.4	Tydliga rutiner för orosanmälan och polisanmälan.....	187
4.6.5	Sammanhållna journaler.....	189
4.7	Rättsprocessen – barn som utsatts för våld.....	190
4.7.1	Samordnarens iakttagelser i korthet.....	190
4.7.2	Polisens rutiner.....	191
4.7.3	Barnförhör bör genomföras skyndsamt.....	193
4.7.4	Misstankeförhör bör samordnas med barnförhör.....	196
4.7.5	Sammanhållna tidsfrist för hela rättsprocessen.....	199
4.7.6	Särskilda företrädaren ska förklara utfallet för barnet.....	203
4.8	Rättsprocessen – barn som bevittnat våld.....	208
4.8.1	Samordnarens iakttagelser i korthet.....	208
4.8.2	Socialnämnden ska underrättas vid beslut om kontaktförbud när barn berörs.....	209
5	Särskilda insatser avseende hedersrelaterat våld och förtryck.....	213
5.1	Samordnarens iakttagelser i korthet.....	213
5.2	Viktigt med tydlighet mot hedersrelaterat våld och förtryck.....	214
5.2.1	Om hedersnormer och vardagsheder.....	215
5.2.2	Hedersrelaterat våld och hedersrelaterad brottslighet.....	217
5.3	Kartlägg omfattningen.....	218
5.3.1	Tidigare kartläggningars begränsningar.....	219
5.3.2	Uppdrag till Brå att kartlägga omfattningen bland unga och vuxna.....	222
5.4	Interkulturella arbetssätt.....	222
5.4.1	Samhällsorientering.....	224
5.4.2	Interkulturella vägledare och föräldrastödsprogram.....	226
5.5	Utveckla arbetet med transnationella ärenden.....	231
5.5.1	Tydliga rutiner och vägledning i polisens arbete.....	231

5.5.2	Riktlinjer för socialtjänstens yttranden avseende provisoriska pass	232
5.6	Angående hedersrelaterade motiv i brottsbalken.....	234
5.7	Utvärdera insatser mot hedersrelaterat våld och förtryck...	237
5.7.1	Viktigt med ett nationellt resurscentrum.....	240
6	Sätt fokus på våldsutövaren.....	243
6.1	Samordnarens iakttagelser i korthet	243
6.1.1	Våld i nära relationer – ett upprepningsbrott	243
6.2	Utveckla polisens arbete mot upprepat våld	245
6.2.1	Strategier för att arbeta mot upprepat våld	245
6.2.2	Vägen framåt	257
6.3	Erbjud våldsutövare tillfälligt boende.....	258
6.4	Utveckla behandlingen av våldsutövare.....	260
6.5	Inrätta en nationell telefonlinje för våldsutövare.....	265
6.6	Erbjud anställda behandling	267
6.7	Socialnämndens ansvar att erbjuda våldsutövare hjälp att förändra sitt beteende uttalas i lag	268
6.8	Ny sekretessbrytande regel till förebyggande av brott	272
6.9	Kontaktförbud	279
6.9.1	Skärp straffskalan för överträdelse av kontaktförbud	282
6.9.2	Längre giltighetstid för kontaktförbud avseende gemensam bostad.....	289
6.10	Möjlighet att beslagta skriftligt meddelande mellan närstående vid brott mot närstående	297
7	Ge bättre förutsättningar för idéburet arbete	303
7.1	Idéburna organisationer har en fortsatt viktig roll	303
7.1.1	Inledning	303
7.1.2	Kvinno- och brottsofferjourernas roll och uppgifter	304

7.2	Organisationsbidrag och minskad administration ska stärka vissa idéburna organisationer.....	310
8	Förtydliga den nationella strukturen för koordinering och uppföljning	317
8.1	Frihet från våld ska vara ett folkhälsomål.....	317
8.2	Våld i nära relationer en del av ANDT-arbetet.....	320
8.3	Barns utsatthet och förebyggande åtgärder ska tydliggöras i nationella strategier	321
8.4	Inrätta en statsrådsgrupp	324
8.5	En återkommande nationell analys av utvecklingen	326
8.6	Utveckla och förtydliga länsstyrelsernas uppgifter.....	327
8.7	Utveckla det kunskapsbaserade arbetet.....	331
8.8	Vidareutveckla arbetet med dödsfallsutredningar.....	334
9	Effektivisera och förebygg på alla nivåer.....	343
9.1	Arbetet mot våld i nära relationer kan effektiviseras avsevärt.....	343
9.1.1	Samordnarens iakttagelser i korthet	344
9.1.2	Samhällsekonomisk effektivitet	345
9.1.3	Årliga kostnader överstiger sannolikt 4 miljarder kronor	347
9.1.4	Produktivitetskrav drabbar de våldsutsatta	348
9.1.5	Flödeseffektivitet – effektivitet utifrån enskildas behov.....	351
9.1.6	Ta fram konkreta räkneexempel i försöksverksamheter.....	354
10	Konsekvenser av förslagen	357
10.1	Ekonomiska konsekvenser	357
10.1.1	Samhällsekonomiska konsekvenser	357
10.1.2	Finansiering av vissa förslag	358

10.2	Konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet	360
10.3	Konsekvenser för jämställdheten mellan kvinnor och män.....	362
10.4	Konsekvenser för möjligheten att nå de integrationspolitiska målen	363
11	Författningskommentar	365
11.1	Förslaget till lag om ändring i rättegångsbalken (1942:740).....	365
11.2	Förslaget till lag om ändring i hälso- och sjukvårdslagen (1982:763).....	366
11.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:609) om målsägandebiträde.....	366
11.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (1988:688) om kontaktförbud	367
11.5	Förslaget till lag om ändring i lagen (1999:997) om särskild företrädare för barn.....	367
11.6	Förslaget till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453).....	368
11.7	Förslaget till lag om ändring i lagen (2005:225) om rättsintyg i anledning av brott.....	370
11.8	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	370
	Referenser	373

Bilagor

Bilaga 1 Kommittédirektiv 2012:38	399
Bilaga 2 Andra sekreterare m.fl. som bidragit i utredningsarbetet	413

VOLYM II

Bilaga 3 Utveckla lokalsamhällets samlade arbete mot våld i nära relationer. En praktisk vägledning för kommuner, landsting, statliga myndigheter och idéburna organisationer	
--	--

Sammanfattning

Vägar till ett effektivare arbete mot våld i nära relationer

En folkhälsofråga

Våld i nära relation är i hög grad en folkhälsofråga. Fysisk och psykisk ohälsa är betydligt vanligare bland personer som har utsatts för allvarligt våld. Psykiska problem som sömnsvårigheter, ångest, depression och posttraumatiskt stressyndrom är mycket vanligare bland våldsutsatta kvinnor än bland andra. Förebyggande insatser är nyckeln till en varaktig minskning av våldet. Utöver stort mänskligt lidande leder våld i nära relationer till avsevärda kostnader för samhället.

Samhället måste arbeta förebyggande men också reagera tidigt när det finns tecken på att barn eller vuxna utsätts för våld av närstående. Genom att ställa frågor om våld och erbjuda hjälp och stöd tidigt kommer fler utsatta personer att våga söka hjälp.

Sätt våldsutsattas behov i centrum...

Den som söker samhällets hjälp för att lämna en relation med våld får i dag lätt känslan av att befinna sig i en labyrinth av myndigheter och olika yrkeskåror. Det är tydligt att samhällets insatser behöver samordnas bättre för de våldsutsatta. Barns behov av stöd och hjälp måste uppmärksammas i en helt annan omfattning än som sker i dag.

Genom att skapa bättre förutsättningar för olika yrkesgrupper att samarbeta på nya sätt utifrån tydliga riktlinjer ska det bli enklare att möta varje våldsutsatts särskilda behov.

...men glöm inte våldsutövaren

Våld mot närstående är ett allvarligt brott som ska få konsekvenser för gärningsmannen. Grovt och upprepat våld är särskilt allvarligt. Rättsväsendet kan nå betydligt längre med mer offensiva arbetsätt, effektivare rättsprocesser och en bättre koordinering av myndigheternas insatser. Fler förövare måste ställas till svars för sina handlingar och med tvång eller stöd förmås sluta slå och på annat brottsligt sätt begränsa närståendes liv.

Insatserna för att förebygga upprepat våld ska förbättras. Våldsutövare måste ges möjlighet att enklare kunna söka stöd och behandling för att förändra sitt våldsamma beteende. Polisen behöver förstärka sina insatser för att förhindra fortsatt våld. Kunskaper om vilka personliga och sociala faktorer som ökar risken att vissa utvecklar ett våldsamt beteende mot sina närmaste behöver omsättas i praktiken. Därför måste insatser för våldsutövare också angripa problem som alkoholberoende, arbetslöshet och psykiatriska störningar.

Huvudförslag i korthet

Betänkandet innehåller förslag till regeringen om lagändringar och uppdrag. Men det innehåller också ett stort antal förslag, råd och uppmaningar riktade till beslutsfattare och alla andra i samhällets olika verksamheter. Var och en kan när som helst intensifiera arbetet mot våld i nära relationer. För den som vill ha stöd i hur ett fortsatt utvecklingsarbete tillsammans med andra myndigheter kan gå till har nationella samordnaren tagit fram en särskild vägledning.

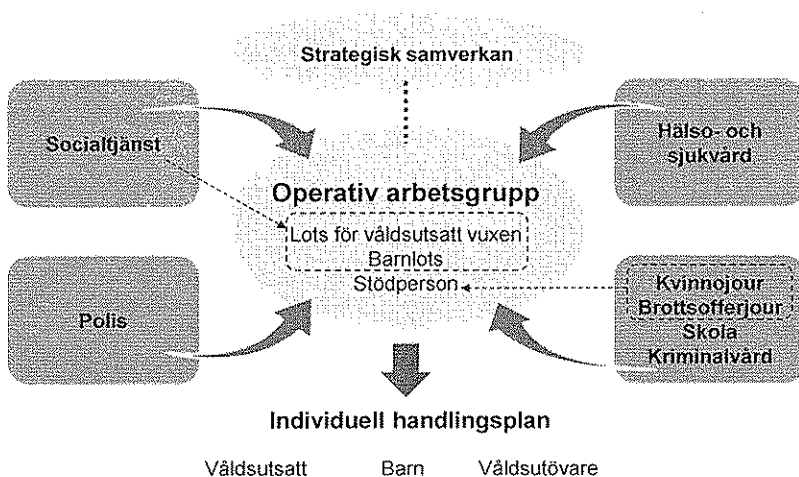
Underlätta för våldsutsatta

Många våldsutsatta har levt länge med våld i sin närhet och väntat i det längsta med att söka hjälp. Ofta upptäcks våldet först när det blir tillräckligt allvarligt eller när det inte längre går att dölja – någon ringer till polisen eller personal i skolan upptäcker blåmärken på ett barn.

Då måste det finnas en tydlig kedja av åtgärder och fastlagda rutiner för vad som ska göras. Detta är särskilt viktigt i akuta situationer eller då det kan upplevas svårt för någon, som till exempel när en förskollärare eller lärare tvekar inför att anmäla en förälder.

- I varje kommun bör det finnas en *operativ arbetsgrupp* mot våld i nära relationer. I arbetsgruppen ska myndigheter arbeta tillsammans kring insatser för barn och vuxna som är, eller riskerar att bli, utsatta för allvarligt våld.
- *Särskilda lotsar* inom socialtjänsten bör hålla ihop insatserna för personer utsatta för våld i nära relationer. För våldsutsatta barn bör socialtjänsten ha *särskilda barnlotsar*.
- Kommunernas ansvar för *insatsen skyddat boende för våldsutsatta ska regleras* i socialtjänstlagen. Det *ska krävas tillstånd* för att driva skyddat boende.

Figur 1 Schematisk beskrivning av operativa arbetsgrupper

De myndigheter som blir inblandade när våldet har upptäckts måste samarbeta mer. Dessutom behövs åtgärder för att våldet ska upptäckas tidigare. De myndigheter som kommer i kontakt med grupper som löper stor risk att utsättas för våld av närstående bör börja fråga om våldsutsatthet. Det gäller till exempel myndigheter som arbetar med personer som behöver behandlas för missbruk eller har psykiska problem. Socialstyrelsen föreslås därför genomföra en försöksverksamhet som stödjer *rutinmässiga frågor om våldsutsatthet* till patienter i hälso- och sjukvården och brukare i socialtjänsten.

Lyssna på barnen

Barns oerhörda utsatthet vid våld i nära relationer är en mycket nedslående iakttagelse. Även när barn försöker visa att något är fel, kan det vara svårt för dem att få någon hjälp. Ibland vågar vuxna inte fråga, ibland vågar de inte lyssna och ofta ställer de fel frågor.

Även när någon vuxen ser, förstår eller försöker hjälpa kan det bli svårt för barnet. Barnet kan hamna i en utdragen myndighetsprocess där det inte alltid får veta vad som händer, varför något händer eller vad som kommer att hända sedan. Samtidigt måste de kanske också leva med föräldrarnas skuldbeläggande.

Det finns flera grundläggande problem med hur samhället hanterar barn som lever med våld. Det har inte varit möjligt att fördjupa sig tillräckligt för att lägga förslag kring alla dessa frågor. Men det är uppenbart att det behövs en särskild utredning om *barns situation i skyddat boende* för att tydliggöra barnets rättsliga ställning, vårdnadshavarnas rättigheter och vilket ansvar socialnämnden har.

Nationella samordnare lämnar flera konkreta förslag om hur samhällets insatser för barn som utsätts för våld eller som lever i familjer där det förekommer våld mellan närstående ska förbättras

- Socialnämnden ska enligt lag vara *skyldig att genast inleda en utredning* vid kännedom om att ett barn kan ha utsatts för våld eller har bevittnat våld mot en närstående.
- Hälso- och sjukvården ska vara skyldig att *särskilt tänka på barns behov av information, råd och stöd* om barnet eller en närstående till barnet har utsatts för våld eller övergrepp.
- När socialnämnden har avslutat en utredning om behov av insatser ska nämnden ha möjlighet att följa upp barnets situation *i upp till sex månader*.
- Kommunala *mobila resursteam* föreslås som ett offensivt stöd i vardagsarbetet på förskolan, för familjer som behöver det. Insatserna skall vara tidiga och förebyggande.

Det finns ett stort behov av att utveckla kunskaper, arbetsmetoder, uppföljning och tillsyn kring barns utsatthet för våld. Exempel på förslag inom detta område är:

- Inrätta ett *nationellt kunskapscenter* om våld och övergrepp mot barn på Socialstyrelsen.

- Inspektionen för vård och omsorg (IVO) uppdras att göra *löpande tillsyn* av socialtjänstens och hälso- och sjukvårdens arbete med barn som har utsatts för våld eller bevittnat våld.
- Rikspolisstyrelsen uppdras att ta fram en *hot- och riskbedömningsmanual för barn* som lever med våld och ska utveckla en *modell för barnkonsekvensanalyser* för polisen.

Insatser mot hedersrelaterat våld och förtryck

Hedersrelaterat våld och förtryck är den del av området våld i nära relationer där samhället har haft svårast att enas kring vad som bör göras. Begreppet är omdiskuterat, insatserna är spretiga och omfattningen av våldet är oklart. Därför ska Brottsförebyggande rådet *kartlägga omfattningen av hedersrelaterat våld och förtryck*. Samhällets olika insatser ska dessutom utvärderas ordentligt.

För att utveckla tidiga insatser och stärka det förebyggande arbetet ska Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor utveckla en *modell för interkulturella vägledare* som kan användas i skolor där det finns särskilda behov. Att förebygga våld i nära relationer bör även ses som en målsättning i *sambällsorienteringen för nyanlända*.

Sätt fokus på våldsutövaren

Det finns olika typer av våldsutövare med skilda behov av behandling för att sluta med våldet. Enligt nationella samordnaren finns det möjligheter att utveckla arbetet på detta område.

- *Polisens insatser mot upprepat våld bör utvecklas*. Polisen bör kartlägga vilka personer som är upprepat utsatta, utöka stödet till brottsutsatta, motivera förövare till förändring och följa upp anmälda fall.
- En *nationell stödtelefonlinje* ska inrättas för personer som behöver söka hjälp att hantera sin aggressivitet.
- Socialnämnden bör *erbjuda tillfälligt boende* för gärningsmannen när så är lämpligt och ska ge stöd och hjälp för att personer som utövar våld mot närstående ska *förändra sitt beteende*.

Nationella samordnaren föreslår även skärpt lagstiftning när personer utsätter sina närstående för grovt eller upprepat våld. Socialtjänsten och hälso- och sjukvården ska kunna *bryta sekretessen för att förebygga allvarlig brottslighet* i nära relationer. Giltighetstiden för *kontaktförbud när det finns gemensam bostad* förlängs till högst tre månader. Straffskalan för *överträdelse av kontaktförbud* skärps.

Ge bättre förutsättningar för idéburet arbete

Kvinnojourer, brottsofferjourer och andra idéburna organisationer är ett mycket viktigt komplement till kommunernas ansvar för stöd till våldsutsatta personer. Dagens system för statsbidrag till dessa organisationer är alltför byråkratiskt. Det leder till kortsiktiga insatser och krav på uppföljning som är orimliga att ställa på ideellt arbete. Därför ska kvinnojourer och brottsofferjourer förstärkas genom att ändra nuvarande statliga bidragsform till ett *långsiktigt organisationsbidrag*.

Förtydliga den nationella strukturen

Den nationella samordningen av arbetet mot våld i nära relationer behöver förtydligas. Både mellan olika statliga myndigheter och i relationen mellan Regeringskansliet och andra myndigheter krävs en välfungerande koordinering. En särskild *statsrådsgrupp* mot våld i nära relationer föreslås därför. Dessutom ska arbetet mot våld i nära relationer ingå som en *del av ANDT-arbetet*.

Arbetet på nationell nivå ska också länkas samman med det lokala arbetet på kommunnivå och det regionala på länsnivå. Därför ska *länsstyrelsens uppgifter* inom området våld i nära relationer utvecklas och förtydligas. Länsstyrelsen får bland annat en viktig roll i att stödja uppbyggnaden av de operativa arbetsgrupperna.

Det är också viktigt att följa upp det arbete som bedrivs:

- Frihet från våld i nära relationer ska vara ett *nationellt folkhälsomål*.
- Vart tredje år ska det göras en *nationell analys av utvecklingen av våld i nära relationer*.

- En modell för *lokala haveriutredningar* vid allvarligt våld i nära relationer ska utvecklas. Utredningarna ska snabbare visa vilka erfarenheter som kan dras från de enskilda fallen.
- Den *samhällsekonomiska effektiviteten* för området våld i nära relationer ska analyseras i regionala försöksverksamheter.

En fråga för alla

Ett komplicerat samhällsproblem

Under de senaste 15 åren har samhället satsat stora resurser för att minska våld i nära relationer. Effekten av satsningarna är svåra att bedöma. Mycket talar dock för att utvecklingen har gått framåt på flera områden. I ett internationellt perspektiv har Sverige ett framgångsrikt arbete mot våld i nära relationer.

För att resultatet ska fortsätta att förbättras kan det komma krävas mer grundläggande reformer. Arbetet mot våld i nära relationer skär rakt igenom flera politikområden som kriminal-, jämställdhets-, integrations-, barn- och folkhälsopolitiken. För att minska våld i nära relationer krävs många små och stora förändringar inom alla dessa områden. Det finns inga enkla helhetslösningar. Snarare krävs det ett långsiktigt, differentierat och uthålligt samarbete i hela samhället. Ett arbete med ett tydligt folkhälsoperspektiv.

Våld i nära relationer bottnar bland annat i den ojämlika maktbalans som finns mellan könen. Män som kontrollerar kvinnors levnadsvillkor och som använder våld för att få igenom sin vilja. Att åtgärda dessa systematiska skillnader i makt mellan kvinnor och män i samhället är viktigt. Det kräver ett ännu mer aktivt arbete för ökad jämställdhet, exempelvis att förskola och skola medvetet arbetar med könsroller och genusnormer.

Arbetet för ökad jämställdhet är en mycket central del i samhällets långsiktiga insatser mot våld i nära relationer.

Arbeta i vardagen

Enligt nationella samordnaren kan många förbättringar i arbetet mot våld i nära relationer göras utan stora lagändringar, omfattande reformer eller detaljerad uppföljning. Arbetet kan bedrivas i vardagen, i det lilla sammanhanget. Det kan vara på vårdcentralen,

i lärarrummet, på socialkontoret, på förskolan, i den lokala fackklubben, i bostadsrättsföreningen, i SFI-klassen, i fotbollsklubben, på närpolisstationen eller vid kommunstyrelsens sammanträde.

En viktig iakttagelse är att ge alla som arbetar mot våld tid och utrymme att utveckla nya lösningar och att pröva nya metoder. De lokala myndigheter som möter våldsutsatta måste också samarbeta närmare i vardagen i ett löpande utvecklingsarbete.

Nationella samordnaren har mött ett mycket stort engagemang bland många som arbetar mot våld i nära relationer. Det finns både en nyfikenhet och idériakedom som skulle utnyttjas mer. Här har ansvariga chefer inom till exempel polisen, socialtjänsten och hälso- och sjukvården ett stort ansvar. De måste låta kreativa medarbetare få större utrymme för sina idéer. De statliga myndigheterna kan också bidra till detta, genom att sprida konkreta tips och framgångsrika arbetssätt.

Att bli slagen av eller slå en närstående är förenat med mycket skam och skuld hos de flesta personer. Fortfarande är det en mycket liten del av alla våldshändelser som kommer till myndigheters kännedom. Ett mer medvetet vardagsarbete är det mest långsiktigt hållbara i arbetet mot våld i nära relationer, till exempel med föräldrar och barn i förskola och skola samt företagshälsovården.

Alla måste därför börja prata mer om våld i vardagen. Då kommer fler våga be om hjälp.